

nostra terra. No està de més recordar que n'hi ha trenta-un a Amèrica, dos a Àsia, dèssset a Espanya i set a la resta d'Europa.

El poble valencià té una llarga història d'emigració que ha configurat la nostra identitat, i en esta emigració històrica està l'origen de molts dels Cevex de l'actualitat. Per això, globalment, malgrat tot, és un fenomen molt positiu que mereix un tractament diferenciat.

Dit això, la situació que hem trobat en relació amb els centres valencians a l'exterior és certament caòtica. Tenim un consell dels Cevex inactiu, que no s'havia reunit des de l'any 2012, i un buit legal per haver-se derogat en abril de 2015 la llei que ho regulava sense substituir-la per una altra.

Davant d'aquesta situació, ens hem centrat primer de tot en fer un diagnòstic centre per centre fins on podem arribar, perquè en alguns casos certament els viatges costarien molts diners, de la realitat actual dels Cevex. En particular, hem començat pels centres Cevex d'Espanya; hem visitat, sempre que ha sigut possible, quasi tots.

Tenim un desconeixement total sobre l'activitat de molts d'ells, sobre quin era el seu dia a dia. A alguns només se'ls va atendre quan hi havia diners i els interessava per a fer negoci. Vosté ha nomenat alguns casos d'Estats Units o de Llatinoamèrica i alguns casos que són certament molt estranys.

Durant molts anys l'actuació de La Generalitat en relació amb estos centres s'ha basat en un model limitat i obsolet, folklòric o folkloritzant, que no atenia les necessitats dels nous fenòmens econòmics i socials i tampoc tenia la voluntat de fer-ho. Ha citat reiteradament, lògicament, la situació dels jòvens.

Des de la nostra conselleria estem treballant en canvis per a fomentar que siga receptiu a la nova realitat social. Volem un model integrador, àgil i molt més participatiu, en què els centres siguen els primers que puguen dir la seua i que se'ls escolte.

Per a això, comptem amb dos instruments que en aquest moment estem desenvolupant. El primer és un nou decret. Decret que desenvolupa la llei de transparència. Es troba ara mateix esperant el dictamen del Consell Jurídic Consultiu i esperem que s'aprove en breu, en qüestió de setmanes. Amb el nou decret, el consell dels Cevex tindrà una estructura més flexible, es reunirà més sovint, utilitzant mecanismes telemàtics. I en ell tindran una presència molt major els representants dels Cevex, que en cap cas serà inferior als representants de La Generalitat, perquè els espais de participació no estan per a ser colonitzats pel govern, sinó per a contrastar idees i projectes.

A més, amb el decret també volem arribar als nous fenòmens migratoris, als jòvens a l'estranger. Volem un model obert, integrador, un nou tipus de Cevex, que certament definirem amb els mateixos jòvens.

D'altra banda, la setmana passada es van publicar les bases de les subvencions i a finals d'este mes eixirà la convocatòria amb dos modalitats: modalitat d'activitat i funcionament, que atindrà projectes concrets, essencialment projectes relacionats amb la igualtat de gènere, promoció de la joventut o els col·lectius amb més dificultats; i una altra modalitat destinada a despeses d'inversió, que tindrem en compte exclusivament criteris objectius, basats en viabilitat tècnica, planificació, objectius establerts i impacte.

Volem que els Cevex siguen, per tant, espai d'acollida i que tinguen un paper actiu dins del teixit associatiu valencià. Per això mantenim una comunicació fluida, que va més enllà dels instruments formals. Per exemple, s'està preparant, la setmana passada mantinguérem una reunió amb representació de l'Ajuntament de València, perquè els Cevex siguen coparticipants de la reivindicació de la candidatura de les falles com a patrimoni de la humanitat.

També hem demanat la seua col·laboració per acollir refugiats, perquè ningú coneix millor la importància de la solidaritat i acollida de les persones.

Finalment, volem una activitat específica, que començarem a desenvolupar prompte, en els pròxims mesos, en alguns centres a més d'Espanya, en col·laboració amb la conselleria d'educació i cultura, a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua o al Consell Valencià de Cultura.

Treballem per a programes concrets per a Barcelona, per a Madrid. I hem començat també a treballar per a la celebració l'any vinent del setanta aniversari del Cevex a París, en una setmana cultural valenciana.

En definitiva, aquestes són les línies d'actuació en què estem treballant per a construir juntament amb els mateixos Cevex un model participatiu, integrador i solidari que s'adeqüe millor a les noves realitats.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Passem a la pregunta 434, que formula l'il·lustre diputat Antonio Subiela, a la vicepresidenta d'Igualtat, Polítiques Inclusives.

Senyor Subiela, té vosté la paraula.

El senyor Subiela Chico:

Gracias, presidente.

Buenas tardes, vicepresidenta. Nos vemos otro pleno.

Hace tres meses salió una noticia en la que decía que las listas de espera para atender a las víctimas en el centro de mujer de Alicante eran de tres semanas y en el centro de mujer de Valencia era de más ni menos que de seis semanas.

Por eso le preguntábamos: ¿qué medidas concretas está poniendo en marcha la conselleria para reducir la lista de espera para atender a mujeres víctimas de violencia de género en el centro Mujer 24 horas de Valencia?

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Subiela.

Vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bona vesprada.

Gràcies, senyor Subiela, per la pregunta.

Bé, abans de res dir-li que efectivament som conscients de l'existència de llistes d'espera. A mi m'agrada contestar les preguntes tal com les formulen, i efectivament té vosté raó, hi ha llistes d'espera en els centres de 24 Hores. I el fet és que açò és una més d'estes ruïnes en diferit que hem heretat, no? I que estem treballant per a millorar en el conjunt de recursos que formen tota la xarxa de centres dona, i de manera especial en la resolució dels problemes que afecten als centres 24 Hores, perquè entenem que els centres 24 Hores són una peça fonamental d'esta xarxa, perquè són on apleguen les dones que estan en pitjors circumstàncies.

Malgrat la gravetat del problema, l'informe que pel que fa a la primera presa de contactes, val, de la dona víctima de violència de gènere amb qualsevol dels centres dona de la xarxa, i per tant també del centre 24 Hores de València, tant en els casos greus com en aquells en què n'hi ha una urgència d'atenció que realitza és immediata, val? Vull dir, hi ha moltes dones que se dirigixen a estos centres, però sí que és de veres que se fa un cribratge entre aquells que són urgents i que són greus, eixos s'atenen de manera immediata, eixos no tenen llista.

Però també és cert que quan eixe primer contacte no revestix esta urgència ni esta gravetat, el termini per a concertar la primera cita normalitzada a València excedix amplament de la mitjana en què es facilita esta en la resta de recursos que conformen la xarxa, sent de dotze dies des de la sol·licitud, encara que el més freqüent és de cinc a huit dies, ja dic, depèn de la gravetat, eh?, no tots els casos se tracten igual, no totes les dones estan el mateix temps esperant, perquè se fa un cribratge previ.

Mentre que a Alacant, Castelló i Dénia són tres, quatre i tres respectivament. És a dir, és deveres que València excedeix estos terminis i això requerix una solució.

També li tinc de dir, i li ho tinc de dir a vostés, que a més parlen tant d'aprimar l'administració. Quan parlem d'aprimar l'administració, tenim coses com estes. El centre de València és un centre que du una empresa privada, que està externalitzat, que està privatitzat. No podem canviar les condicions del contracte fins que no acabe. Acaba el 18 de gener de 2017 este contracte.

Aleshores, ens trobem també en este pinçament de no poder canviar les condicions actuals perquè és una empresa qui ho fa. I jo li faig la reflexió. Quan vostés des de Ciutadans diuen tant d'aprimar l'administració, pensen en casos com estos, que ens nuguem de peus i mans, perquè segurament si açò ho duguérem directament des de La Generalitat, estaríem fent un millor servici.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyor Subiela, per a concretar més la pregunta, té vosté la paraula.

El senyor Subiela Chico:

Gracias, presidente.

Tiene usted razón, vicepresidenta, nosotros somos partidarios de adelgazar la administración todo lo que se pueda, pero, claro, adelgazarla bien. Si no está bien adelgazada, hay que tomar medidas. Y yo dudo que esperarse al 18 de enero de 2017 sea una buena medida. No, no me haga así. Estamos como con el tema de los puntos de encuentro para las familias. Vamos a esperarnos a que acabe el contrato para solucionarlo. No. Si tenemos una deficiencia, y más con temas tan sensibles como los que usted lleva, puntos de encuentro de familias, mujeres maltratadas, habrá que buscar soluciones, y las hay. Y no me diga que no las hay, porque las hay.

Entonces, decirles a las mujeres que llegan a esos centros a pedir atención que se tienen que esperar hasta 2017, ya no es que estemos hablando de que llevan un año, les podemos acusar de que llevan un año sin hacer lo que deberían hacer, es que ya nos están diciendo que se van a esperar dos años para hacer lo que tienen que hacer.

Yo creo que no es una contestación que podamos darle a las mujeres. Ya le digo, es lo mismo que el otro día me contestó con los puntos de encuentro familiares. «Es que hay una licitación que se hizo anteriormente, que yo me he tenido que ver obligada a hacer el contrato...» Pero si esa licitación no era correcta, ¿por qué hace usted el contrato? Si hay un contrato aquí que se está haciendo..., hay un contrato aquí que tiene unas deficiencias, vamos a ver qué soluciones hay.

Nosotros presentamos una proposición no de ley, estamos a la espera de reunirnos con el secretario..., con su secretario autonómico y seguimos a la espera. Pero seguimos a la espera hasta..., a mi compañera Mari Carmen Sánchez, le han denegado la..., le han suspendido la reunión a una hora de hacerse la reunión. O sea, que entiendo que es difícil.

Hoy se decía..., hoy decía una compañera suya que se puede hacer política de otra manera, que se puede hacer política con pocos recursos para las personas desfavorecidas. Pues yo simplemente le digo, señora Oltra, que realmente lo veo así, pero que lo apliquen, que lo apliquen, porque entiendo que son ya muchas preguntas las que estamos haciendo sobre sus competencias. Estamos en..., los puntos de encuentro familiar, retrasos de pago en dependencia, centro de mujer... Creo que deberíamos de ponernos unas prioridades. Y por mucho que nosotros queramos adelgazar la administración, justo en las competencias que usted tiene, de adelgazar, desde luego, ninguna.

Gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Subiela.

Vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies.

Li agraiisc molt la seua intervenció. ¡Vinga-se'n a la conselleria! (*Rialles*) ¡Vinga-se'n! M'agrada, m'agrada, perquè vostès parlen molt d'estalviar, d'aprimar l'administració... Estes són les conseqüències d'això.

Vosté me diu: «No ho deixe per a dos anys.» Bé, gener del 2017 és mig any, eh? No és que jo vullga discutir-li els números, però... Ja sé que vostés sempre són millors en els números, però jo diria que és mig any.

Anem a vore. Vosté dia: «¿Per què no toca un contracte si n'hi ha necessitat?» Escolte, perquè és prevaricar, tal qual. Perquè *está atado y bien atado*. I vostés són els del dogma neoliberal. Vostés són els que estan dient que *ací el mercado es sacrosanto*. Açò són les conseqüències del *mercado*. Jo no puc tocar este contracte, i vosté ho sap. ¡I ja m'agradaria, i ja m'agradaria!, que a mi és a la qui li fa mal la panxa de tindre d'aguantar açò fins a gener de 2017.

Perquè este servei no està ben fet, i jo sé que no està ben fet, però està privatitzat. I n'hi ha un contracte, i n'hi han unes condicions i n'hi ha un sistema que diu que això no se pot tocar fins que no expire el contracte.

I clar que estem treballant en els nous plecs. I clar que estem treballant en canviar això quan arribe el 18 de gener, però vosté ho sap igual que jo. I si creu que n'hi ha una manera de solucionar-ho, vinga-se'n a la conselleria, vinga-se'n a la conselleria. Jo encantada de la vida. Si vosté pensa que li podem donar la volta a les privatitzacions de serveis, n'ha i ben n'ha pel Partit Popular, i vosté té la solució, vinga-se'n amb mi. Jo encantada de la vida, perquè jo li pegue moltes voltes, li pegue moltes voltes. (*Veus*) ¿Qué dice usted? No es su turno. Vosté ha renunciat a la seua pregunta. Aixina és que ara mut. (*Aplaudiments*) El cas és que, el cas és que...

Mire, per al centre Dona 24 Hores de València, estem plantejant una ampliació de set noves professionals: tres treballadores socials, tres psicòlogues i una psicòloga infantil. En els centres dona després de la introducció d'estes millores, s'estima que l'augment va a ser de cinc milions d'euros. Centre Dona Alacant, estem plantejant-mos l'ampliació a Torrevella. Volem fer un altre centre a Torrevella, perquè Alacant i Torrevella estan molt allunyats, encara que parega que no. I ahí n'hi haurà un lloc de psicopatia infantil, que actualment presta serveis als centres. Centre de Dona Dénia, que hem estat visitant-los...

El senyor president:

Vicepresidenta...

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...-acabe de seguida, president; perdone, però és que açò és important, és el tema de les dones, perdone- (*veus*) està obert de dilluns a divendres, de 08:00 a 22:00 hores, estem plantejant-mos l'ampliació de plantilla, sis llocs de treballs, dos treballadores socials, una psicòloga, una subalterna. Obertura d'un nou centre, com dic, a Torrevella. Centre Dona 24 Hores de Castelló, en principi, es preveu l'ampliació de la jornada completa del lloc de psicòloga infantil, que actualment presta serveis en el centre.

En fi, he demanat comparéixer en esta cambra, atenent al que diu la Llei 7/2012, que no se complix des de fa anys, esta compareixença i ahí els explicaré més detalladament, perquè ara realment el temps se me'n va. Però, senyor Subiela, la invitació està feta. Si vosté té una solució, vinga-se'n.

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta. (*Aplaudiments*)

Passem seguidament a la pregunta 481, que formula l'il·lustre diputat Alberto García a la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori.

Senyor García, té vosté la paraula.

El senyor García Salvador:

L'altre dia vaig tindre l'ocasió de visitar amb uns treballadors socials jubilats, gent molt implicada, que porta molt de temps treballant al barri de la Coma. Vosté coneixerà igual com jo que és un barri aïllat, una espècie de desert, ara rodejat de vivendes de renda lliure. El que passa és que separades per una espècie de cordons sanitaris, una espècie de setos o muros metàl·lics.

Igual que jo, imagino que vosté té clar que la situació de la gent que està vivint allí no és una situació en absolut digna, no és humana i no és justa i que difícilment la gent que està allí té possibilitats de poder abandonar la situació d'exclusió social en què se troben.

Per tot això, la meua pregunta és si el departament que vosté dirigix té algun pla integral per al barri de la Coma.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Senyoria, he tingut ocasió de manifestar en diverses ocasions davant Les Corts que la rehabilitació del parc públic d'habitatge és una de les nostres tasques prioritàries, perquè afecta moltes persones que han vist desateses durant els últims vint anys les seues necessitats bàsiques.